

HÁRS ERNŐ

Jóbot idézve

*Uram, te kinyitottad előttem a világot,
értelmet adva, hogy fokonként megragadjam
mindazt, amit örök törvényekbe sűrítve
a földek, a vizek s az egek rejtenek,
egészen a végső galaktikáig.*

*Érző szívet teremtettél belém,
hogy megismerjem szeretetedet,
és lángra gyúlva tőle, osztogassam tovább,
családot melegítve nem hűlő parázzsal,
a körém fonódott embertársakat.*

*Nem lankadó kíváncsiságot adtál,
mint térképet terítve kalandvágymam elé
az ember-szellem minden alkotását,
a toll, véső, ecset s hangok fároszait,
melyek kifényesítik a nemlét éjjelét.*

*Szemet adtál, hogy lássam a csodáid,
fület, hogy halljam a végtelenség zenéjét,
lábat, melyre a szépség függőkertjei vártak,
s hogy selymes idomok édes áramütése
rázzon meg minden rostomban – tapintást.*

*Most, hogy kezed súlyát érzem, Uram,
csak arra kérlek, adj elég erőt,
átokszó nélkül, méltón elviselnem,
hogy visszaveszel mindent, amit adtál.*

Visszfény

*Sosem az eredendő, sosem a teljes,
a szemtől-szembe kimondott igazság,
csak rejtély s töredék,
rendhagyó folyosókon, szögeken át lopózó
hidegre sápadt tükröződés.*

*Nap-gondolatok kihunyt parazsa,
lidércfényként kísértő kardpengevillanás,
ha hang, ha kép, örökké
csak a valami által,
közbeiktatott buktatók során
közvetített valóság.*

*Azt hisszük, élünk, szabadon, a földet
jogosan érezve tulajdonunknak,
pedig csak egy ormótlan piramis
sírkamrájában kaptunk lakhelyet,
bebalzsamozott fáraók gyanánt,
kikre titokzatos tükrök játéka folytán
esik a kozmosz könyörületéből
fukar, csalóka visszfény
az igazi világból.*